

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17667-08-17 מולד - המרכז להתחדשות הדמוקרטיה בע"מ (חל"צ) ואח' נ'
נתניהו ואח'

לפני כבוד השופטת בכירה חנה קלוגמן

התובעת/נתבעת שכנגד: מולד - המרכז להתחדשות הדמוקרטיה בע"מ (חל"צ)
ע"י ב"כ משרד עו"ד גלעד שר ו/או עו"ד איתן טוקר ואח'

נגד

הנתבע/תובע שכנגד: יאיר נתניהו
ע"י ב"כ עו"ד יוסי כהן

פסק דין

לפני תביעות הדדיות לפיצויים, בטענה לפרסום לשון הרע.

1. מיהות הצדדים ורקע כללי:

התובעת והנתבעת שכנגד, הינה חברה לתועלת הציבור ללא מטרת רווח, שהתאגדה בשנת 2012. התובעת משמשת, לטענתה, כמכון מחקר העוסק בסוגיות חברתיות ופוליטיות בישראל (להלן: "התובעת").

הנתבע והתובע שכנגד, מר יאיר נתניהו, אשר בזמנים הרלוונטיים לתביעה, אביו מר בנימין נתניהו כיהן בתפקיד ראש ממשלת ישראל (להלן: "הנתבע").

שני הצדדים פעילים ברשת. התובעת הגישה תביעתה בגין שלושה פרסומים שפרסם הנתבע בפייסבוק, ואשר לטענתה מהווים לשון הרע כנגדה. הנתבע לעומתה הגיש תביעה שכנגד בגין פרסום של הנתבעת שקדם לפרסומים שלו, ואשר היווה את הטריגר לפרסומים שפרסם. שני הצדדים טוענים שהצד השני הוציא דיבתם רעה, בעוד שהפרסום שפורסם על ידם הינו פרסום מותר במסגרת חופש הביטוי.

2. תמצית טענות התובעת:

לטענת התובעת, הנתבע, אשר מזדהה ברשת החברתית "פייסבוק" (Facebook) בשם המשתמש - "Yair Hun" כתב ופרסם פרסומים אשר לטענת התובעת עולים לכדי "לשון הרע" כנגדה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17667-08-17 מולד - המרכז להתחדשות הדמוקרטיה בע"מ (חל"צ) ואח' נ'
נתניהו ואח'

3. הפרסומים מושאי התובענה:

ביום 31/07/2017 פירסם הנתבע תגובה לפרסום מטעם התובעת, בדף הפייסבוק אותו מפעילה התובעת שנקרא - "שישים ואחת" (להלן: "הפרסום הראשון"):

"היי 61. אני לא אתייחס לכל השקרים וההשמצות. כמה נחמד אבל שהצד שלכם תמיד מבלבל את המוח על הסתה, דמוניזציה, רצח אופי וחציית קווים אדומים. מה עם איזה תחקיר על מקורות המימון השונים והמשונים (והזרים) של המפעילים של הדף ההזוי הזה? מה עם איזה תחקיר על ה"בן של כולנו" של רוה"מ שרון שנכנס לכלא? מה עם איזה תחקיר על ה"בן של כולנו" של רוה"מ אולמרט, יחסיו המעניינים עם פלסטיני והמשמעויות לביטחון המדינה? או ה"בן של כולנו" של ראש הממשלה פרס שהרג חייל בפליטת כדור והנושא הוצנע? ברוח ימים אלה יש לי מסר לכל חברי הקרן להשמדת ישראל וגרורותיהם" –

בסוף הפרסום מופיע סמלילים של צואה ושל תנועת יד

לטענת התובעת לפרסום זה היו 100 תגובות.

ביום 31/07/2017 פרסם הנתבע בחשבון הפייסבוק שלו, צילום מסך של פרסום התובעת, לו צירף הנתבע את הכיתוב הבא (להלן: "הפרסום השני"):

"ראיתי שאיזה עמוד מטונף שממומן בכבודות ע"י ארגון מולד הרדיקלי והאנטי-ציוני הממומן ע"י הקרן להשמדת ישראל והאיחוד האירופי ליכלך עליי. לא יכולתי להתאפק והגבתי."

לטענתה, הפרסום הנ"ל זכה ל-70 שיתופים ברשת החברתית פייסבוק נכון ליום הגשת תובענה זו, וליותר מ-600 תגובות, מה שלטענת התובעת מלמד על החשיפה הנרחבת שלה זכה פרסום זה.

ביום 01/08/2017 פרסם הנתבע בחשבון הפייסבוק שלו, את הפרסום הבא (להלן: "הפרסום השלישי"):

"הקרן להשמדת ישראל במימון סורוס והאיחוד האירופי אשכרה מאיימת עליי בסגנון מאפיה סיציליאנית. בעצם יותר מתאים להם התואר בולשביקים"

לטענת התובעת, פרסום זה זכה, ליותר מ-20 שיתופים ברשת החברתית פייסבוק וכן ליותר מ-300 תגובות, מה שמלמד לטענתה על החשיפה הנרחבת לה זכה פרסום זה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17-08-17667 מולד - המרכז להתחדשות הדמוקרטיה בע"מ (חל"צ) ואח' נ'
נתניהו ואח'

לטענת התובעת, הפרסומים הנ"ל מתפרסמים, בתפוצה רחבה, עקב מעמדו הציבורי של הנתבע כבנו של ראש ממשלת ישראל, וכך לטענתה פרסומים אלו זכו לתהודה בכלי תקשורת וברשתות החברתיות, לרבות, באתר האינטרנט של עיתון "הארץ", באתר "וואלה!", בחדשות ערוץ 2, וכן בערוצים בין לאומיים כגון- רשת Fox News וכן רשת BBC.

לטענת התובעת, הפרסומים עולים לכדי לשון הרע בשל העובדות כדלהלן:

1. לטענתה, לתובעת לא ידוע על קיומו של ארגון בשם "הקרן להשמדת ישראל"; גם אם היה קיים ארגון כזה, הרי שלתובעת אין כל קשר עם ארגון זה, כך שלטענתה יצירת קישור בין התובעת לבין ארגון המתקרא "הקרן להשמדת ישראל" מהווה פגיעה בשמה הטוב של התובעת, וזאת מבלי שיש בדברים אמת.
2. כמו כן לטענתה, השימוש שעשה הנתבע בביטוי "וגרורותיהם", יוצר הקבלה בין התובעת לבין "גידול ממאיר", ועל כן פוגע בשמה של התובעת.
3. בנוסף לטענתה, פרסום הנתבע כי התובעת היא "ארגון אנטי-ציוני" איננו אמת, ולטענתה, מן הפרסום הנ"ל עלול להשתמע כי התובעת היא גוף הפועל נגד קיומה של מדינת ישראל.
4. כמו כן, טוענת כי, פרסום הנתבע, לפיו התובעת זוכה לקבל מימון מהאיחוד האירופי, איננו נכון. לטענתה היא אינה מקבלת, ומעולם לא קיבלה מימון מהאיחוד האירופי. וכן טוענת כי באקלים החברתי הנוכחי בישראל יש בטענה זו כדי לשון הרע.
5. בנוסף, טוענת התובעת כי הביטוי "עמוד מטונף" בפרסום הנתבע, יש בו כדי לשון הרע, במצטבר הפרסומים האחרים של הנתבע. כך גם באשר להכללת הסמלילים שהצמיד הנתבע לפרסום מטעמו.

לטענת התובעת פרסומי הנתבע היו מתוך כוונה לפגוע בשמה הטוב של הנתבעת.

בעקבות הפרסומים האמורים, פנו ב"כ התובעת אל ב"כ הנתבע, במכתב מיום 02/08/2017 ובו התראה לפני נקיטת הליכים משפטיים בעקבות פרסומי לשון הרע של הנתבע כלפי התובעת. במכתב נדרש הנתבע להסיר את הפרסומים הפוגעניים, לפרסם התנצלות, ולשלם לתובעת פיצוי, בסך 100 אלף ₪. אך לטענתה, למכתב לא התקבלה תגובה פורמלית בכתב, למעט שיחות שנעשו על-פה בין ב"כ הנתבע לב"כ התובעת, שלא הביאו לפתרון המחלוקות שבין הצדדים.

בכתב התביעה העמידה התובעת את סכום התביעה, משיקולי אגרה על סך של : 140,474 ₪ כפיצוי ללא הוכחות נזק בהתאם לסעיף 7א(ג) לחוק איסור לשון הרע, שכ"ה-1965 (להלן: "חוק איסור לשון הרע" או "החוק"). בנוסף התובעת מבקשת כי הנתבע, יסיר את הפרסומים, וכן כי הנתבע יפרסם התנצלות, בהיקף דומה לפרסום.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17667-08-17 מולד - המרכז להתחדשות הדמוקרטיה בע"מ (חל"צ) ואח' נ'
נתניהו ואח'

4.תמצית טענות הנתבע:

הנתבע אינו כופר בעצם הפרסום, אך לטענתו הפרסומים נשואי תביעה זו, הם הבעת דעה לגיטימית, המותרת ע"פ החוק, שכן לטענת הנתבע, "ארגון מולד" אכן חותר תחת קיומה של מדינת ישראל כמדינת הלאום היהודי, ודעותיו תומכות במישרין או בעקיפין בפגיעה באופייה היהודי של המדינה. לטענתו ארגון "הקרן החדשה לישראל", שתומך לטענתו בתובעת, ראוי להיקרא "הארגון להשמדת ישראל" וכי זאת הבעת דעה המבוססת על פרסומים השונים, שעניינם- תמיכה של ארגון הקרן החדשה לישראל בארגון מולד. הנתבע טוען כי, הפרסומים הם הבעת דעה לגיטימית שאיננה חורגת מחופש הביטוי, וכי הם דעה הנשמכת על פרסומים קודמים.

5.התביעה שכנגד:

6.טענות התובע שכנגד:

לטענת התובע שכנגד, ביום 30.07.2017 פרסמה הנתבעת את הפרסום הבא:

"חמישה דברים שלא ידעתם על יורש העצר, יאיר נתניהו:

1. יאיר, צעיר בן 25 שאינו עובד לפרנסתו ומתגורר בבית הוריו על חשבון משלם המסים, זוכה לאבטחה אישית 24/7 פלוס רכב ממשלתי פלוס נהג. הכל כמובן, על חשבוננו. אגב, זו הפעם הראשונה שילדים של ראש ממשלה בישראל נהנים מאבטחה אישית צמחיה אחרי גיל 18. האבטחה נמשכת גם בלילות כאשר יאיר יוצא לבילויים במסעדות, פאבים או בתים פרטיים. הוא תועד מבלה במועדון ה"וולנברג" הירושלמי בשעת ליל מאוחרת. בעלי המקום קיבלו הודעה מקדימה להגעתו כדי שיאשרו את כניסתו של המאבטח החמוש לגבולות המועדון. כמה זה עולה לנו בדיוק? אגף הביטחון במשרד ראש הממשלה לא פרסם את הפרטים הללו, אך חברת "מיקוד", שזכתה במכרז לאבטחת האישים, מקבלת מהמדינה לפחות 37 מיליון שקלים בשנה, ועלית אבטחה של כל שר נאמדה ב-2010 ב-1.1 מיליון שקלים בשנה
2. חופשת הסקי של יאיר בשנה שעברה באתר היוקרתי אספן בקולורדו הייתה הנסיעה היקרה ביותר בתולדותיה של יחידת האבטחה במשרד ראש הממשלה (למעט נסיעות ראש ממשלה) אף שר בממשלת ישראל לא חזר עם הוצאה כזו על אבטחה. אגב, הוא השתכן בזמן החופשה באחוזתו המפוארת של המיליארדר האוסטרלי ג'יימס פאקר, תיכף נפרט גם על הקשר המיוחד בין השניים.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17667-08-17 מולד - המרכז להתחדשות הדמוקרטיה בע"מ (חל"צ) ואח' נ'
נתניהו ואח'

3. בשנים האחרונות מעידים בכירים במשרד ראש הממשלה שהשפעתו של יאיר על אביו הולכת ומתחזקת, במיוחד בתחומי המדיה והתקשורת. לפי מקורבים, יאיר הוא זה ששכנע את אביו להפוך את עמדתו בנוגע לאלאור אזריה ולהתקשר לאביו של החייל שהורשע בהריגה. ערוץ 10 פרסם בזמנו שיאיר היה זה שעמד מאחורי חוק המואזין הידוע לשמצה. התגובה של משרד ראש הממשלה היתה כה חריפה - שערוץ 10 החליטו לא לשדרה. יאיר אף היה זה שהביא ללשכת נתניהו את מנהל המדיה החברתית - ידידו מהשירות הצבאי טופז לוק, שצילם את הסרטון שבו מתריע ראש הממשלה מפני "הערבים הנוהרים לקלפיות". במערכת הבחירות האחרונה הגיע ללשכה חבר אחר של יאיר - יונתן אוריך, שאף הוא עוסק בניו-מדיה.
4. יאיר מקורב למיליארדר האוסטרלי ג'יימס פאקר, שניצב בלב פרשיית טובות הנאה (תיק 1000). כזכור, החשד הוא שפאקר סיפק למשפחת נתניהו טובות הנאה בתמורה לקבל מעמד תושב בישראל. יאיר התגורר כמה שבועות בדירה של פאקר ברויאל ביץ' בת"א + התאכסן במלון יוקרה של פאקר בניו יורק + הוטס במטוסו הפרטי של פאקר + הוטס לחו"ל על חשבונו לחופשות + אגב, כשיאיר לן בדירה של פאקר, הממשלה נאלצה לשכור במשך שבועות חדר המלון הסמוך, עבור המאבטחים שלו.
5. עמדותיו של יאיר מזוהות עם הימין קיצוני והוא אף עודד חרם על בתי עסק ערבים. ב-2011 פורסם ב"הארץ" כי יאיר העלה פוסט בפייסבוק, בתגובה לאירוע בו נהג ערבי נכנס לשכונה יהודית בעכו ביום כיפור: "הערבים הבני זונות חיללו לנו את היום הקדוש ביותר בשנה", כתב. "מכיוון שהרשויות השמאלניות לא יעשו דבר בנידון והתקשורת עוד תוציא את הערבים כמסכנים, חובה עלינו לעשות את המינימום הדרוש כדי להציל את כבודנו ולהחרים כל עסק או מוצר ערבי!!! חוץ מזה שהחרמתי ת'חארות האלה גם ממקודם".

לטענתו, הפרסום לווח בתמונה מכפישה ומבישה שבה מוצג התובע שכנגד בבגדי ליצן עם כתר לראשו, ובכיתוב מופיע כך:

" 5 עובדות על יאיר נתניהו הילד של כולנו (או לפחות הילד שכולנו משלמים לו את הוצאות האבטחה והמחייה)".

לטענתו, מדובר בפרסום אשר עולה לכדי לשון הרע. התובע שכנגד, מבקש לציין כי, הפוסט הנ"ל הינו פוסט ממומן. קרי, לטענתו, הנתבעת שכנגד שילמה סכומי כסף לפייסבוק כדי להשיא את חשיפת הפוסט לקהל רחב יותר. כמו כן, לטענתו, הנתבעת שכנגד לא פנתה לתובע שכנגד טרם שפרסמה את הפרסום הנ"ל, לפיכך, לא עומדת לנתבעת שכנגד הגנת תום הלב.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17-08-17667 מולד - המרכז להתחדשות הדמוקרטיה בע"מ (חל"צ) ואח' נ'
נתניהו ואח'

התובע שכנגד, העמיד את תביעתו על סך של 139,621 ₪ כפיצוי ללא הוכחת נזק לפי סעיף 7א(ג) לחוק איסור לשון הרע, או לחילופין סך של 69,810 ₪ כפיצוי ללא הוכחת נזק לפי סעיף 7א(ב) לחוק איסור לשון הרע וסך של 59,168 ₪ לפי סעיף 29א(ב)(1) לחוק הגנת הפרטיות או לחילופין לפיצוי בגין עוגמת נפש בגין עוולת הרשלנות. בנוסף ביקש התובע שכנגד, סעד המורה לנתבעת שכנגד למחוק את הפרסום האמור מעמוד הפייסבוק שלה.

7. טענות הנתבעת שכנגד:

לטענת הנתבעת שכנגד, באותו פרסום פורטו עובדות הנוגעות לאורח חייו של הנתבע, בדגש על המעמסה שמטיל אורח חיים זה על הקופה הציבורית. הנתבעת טוענת, כי הפרסום הנ"ל, לא כלל כל מידע חדש בעניינו של הנתבע שלא קיבל פומבי קודם לכן. לטענתה בפרסום הנ"ל נעשתה הפנייה לארבע כתבות שפורסמו בעיתונות קודם לכן, לרבות קישורים למופעים המקוונים של אותם פרסומים עיתונאיים. פרסומים עיתונאיים אלה נעשו בין המועדים 2/12/2012- 29/01/2014.

בנוסף, לטענת הנתבעת שכנגד, מכתב התביעה לא עולה במדויק מהו הפרסום העולה לכדי לשון הרע. וכמו כן, טוענת כי, בפרסום הנתבעת שכנגד לא הייתה כל מטרה לבזות את התובע-שכנגד, וזאת מחמת, שהפרסומים האמורים מתארים את המציאות, ותו לא. כמו כן, טוענת כי בהתייחסות אל התובע-שכנגד כאל "יורש עצר" אין כל ביזוי או השפלה אלא מדובר בסאטירה לגיטימית שהיא בגדר הבעת דעה, שהיא לטענתה, צורת ביטוי לגיטימית ומוגנת. לטענתה הפרסומים נהנים מהגנת אמת הפרסום- שכן כל העובדות המתוארות בפרסום תוארו בעבר בכתבות עיתונאיות בכלי התקשורת המרכזיים בישראל.

8. דיון והכרעה:

בדיונים שהתקיימו בפניי העידו מטעם התובעת:

מר עידו ניסן ארזי (גרפיקאי, אשר עובד אצל התובעת).
מנכ"לית התובעת, הגב' ליאת שלזינגר.

מטעם הנתבע, העיד הנתבע בלבד.

משלא צלחו הנסיונות לסיום ההליכים ללא צורך בקיום דיון הוכחות, התקיימו דיוני הוכחות והוגשו סכומים.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17667-08-17 מולד - המרכז להתחדשות הדמוקרטיה בע"מ (חל"צ) ואח' נ'
נתניהו ואח'

סדר השתלשלות העניינים באופן כרונולוגי:

ביום 30/07/2017 פרסמה התובעת/הנתבעת שכנגד את "פרסום הנתבעת".
ביום 31/07/2017 פרסם הנתבע את "הפרסום הראשון", ואת "הפרסום השני".
ביום 01/08/2017 פרסם הנתבע את "הפרסום השלישי".
לאחר הפרסום השלישי הוגש כתב התביעה וכתב התביעה שכנגד.

כאמור לעיל, בפרשה זו עסקינן, בתביעות הדדית בגין פרסומים שונים, אשר לטענת הצדדים מהווים לשון הרע. סדר הדיון יהיה מענה על ארבעת השאלות הבאות, כדלהלן:

1. האם האמירות בגינם הוגשו תביעות אלו מהוות "פרסום" כמשמעותו בחוק איסור לשון הרע?
2. האם הפרסומים, עולים לכדי לשון הרע כהגדרתה בחוק?
3. האם עומדת לצדדים, אחת הגנות המניות בחוק?
4. מהו הסעד המתאים ושיעור הפיצוי? בהתחשב ב"הקלות" הקבועות סעיף 19 לחוק, בכפוף לקביעות שבשלושת השאלות הקודמות.

9. האם האמירות בגינם הוגשו תביעות אלו מהוות "פרסום" כמשמעותו בחוק איסור לשון הרע?

ב- ע"א 4447/07 מור נ' ברק (פורסם בנבו) (2010) קבע המשנה לנשיאה א' ריבלין, בעניין פרסומים שנעשו באינטרנט, כך:

"האינטרנט הוא "כיכר העיר" החדשה שהכול שותפים לה. המדיום החדש – המרחב הווירטואלי – מצוי בכל ופתוח לכל. הכלים שהוא מציע, ובהם 'חדרי השיח', הדואר האלקטרוני, הגלישה על גלי הרשת העולמית ובתוך הרשתות החברתיות – מאפשרים קבלת מידע והעברתו, 'האזנה' לדעות של אחרים והשמעתן של דעות עצמיות. זהו אפוא אמצעי דמוקרטי מובהק המקדם גם את עקרון השוויון ומציב מחסום בפני התערבות שלטונית ובפועל רגולטיבית בחופש הביטוי. המקלדת זמינה לכל כותב, והקשה על זנבו של 'העכבר' מובילה את הכתוב לקצווי הארץ."

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17-08-17667 מולד - המרכז להתחדשות הדמוקרטיה בע"מ (חל"צ) ואח' נ'
נתניהו ואח'

הגדרה זו של האינטרנט כ"כיכר העיר החדשה" מקובלת בפסיקה זה מכבר, כך למשל קבע כבוד השופט עמית בעניין זה בברע"א 1688/18 סרנה נ' נתניהו (פורסם בנבו) (15.4.2018) (להלן: "עניין סרנה"):

"רוצה לומר כי מתן חסינות לפרסום בפייסבוק מפני איסור לשון הרע, משקפת גישה רומנטית-משהו כלפי כיכר השוק הוירטואלית על ההמולה השוררת בה, ריחותיה וצבעיה. קבלת גישתו של בא כוח המבקש לגבי זירת הפייסבוק משמעה התרה מוחלטת של הרסן, ובמקום שכיכר השוק תוצף באלף פרחים של חופש הביטוי, עלול דווקא הניחוח הכבד של מי השופכין שעלו על גדותיהם להשתלט על השיח. איסור לשון הרע, על מכלול החסינויות וההגנות שבו, תוך יישומו המושכל והתאמתו לעידן המודרני – כולל ההתחשבות בטיב הפרסום ובזירת הפרסום בבחינת "המדיום הוא המסר" – יש בו כדי לאזן בין מוכרי הפרחים בכיכר השוק לבין אחרים, שמרכולתם גסה ודברי הבלע והכזב שלהם מבקשים למלא את החלל".

בסעיף 2(א) לחוק קובע כך:

"2(א) פרסום, לענין לשון הרע – בין בעל פה ובין בכתב או בדפוס, לרבות ציור, דמות, תנועה, צליל וכל אמצעי אחר."

לענין הגדרת, "רשומה" ("פוסט") שנכתבה במרשתת, דומני שאין חולק כי הדבר עולה לכדי, "פרסום" כמובנו בחוק. וכך כתב השופט עמית בעניין סרנה (פסקה 4):

"אין בידי לקבל את הטענה. פרסום מיידי אינו ייחודי לפייסבוק אלא מאפיין אמצעי תקשורת מודרניים רבים, וכך גם לגבי יכולת התגובה. מאפיין זה, כשלעצמו, אינו שולל את זכות התביעה של הניזוק. להמחשה, נתאר לעצמנו דיון שמשודר בטלוויזיה או ברדיו בשידור חי, ובמהלכו אחד המשתתפים מתיר את חרצובות לשונו ומוציא דיבה על אחר שמשתתף בדיון. מובן כי מיידיות הפרסום במקרה כזה, כמו גם יכולת התגובה של הנפגע, אינן שוללות מעיקרה את הזכות החוקית להגיש תביעת לשון הרע (והשוו רע"א 10520/03 בן גביר נ' דנקנר [פורסם בנבו] (12.11.2006))."

על אף כי קיימים חריגים בסוגיה זו, למשל בע"א (מחוזי מרכז) 44718-05-17 אבי אשכנזי נ' ניסים הדס (פורסם בנבו) (30.07.2017), שם עלתה השאלה, במקרה בו ההודעה לא הועלתה ברשת הפייסבוק קבל עם ועולם, אלא נשלחה כהודעה פרטית, אם הדבר עולה לכדי פרסום. בעניינו, אין חולק כי, "הרשומות" הרלוונטיות לתובענות אלו, פורסמו באופן רחב ביותר. וכי נחשפו להם מספר רב של אנשים. כך, למעשה לעניינו ניתן לקבוע כי, פרסום "הרשומות" ברשת החברתית פייסבוק עולה לכדי פרסום כהגדרתו בחוק.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17667-08-17 מולד - המרכז להתחדשות הדמוקרטיה בע"מ (חל"צ) ואח' נ'
נתניהו ואח'

10. המחלוקות העיקריות בתיק דנן :

למעשה אין מחלוקת בין הצדדים על עצם הפרסום. השאלות העיקריות שבמחלוקת הינן האם הפרסומים עולים לכדי לשון הרע כהגדרתה בחוק, וככל והתשובה חיובית והאם קימות לצדדים הגנות המנויות בחוק.

11. עיקרון חופש הביטוי:

אין מחלוקת בין הצדדים על חשיבותו של עיקרון חופש הביטוי, שהינו מאבני היסוד של הדמוקרטיה. לאחר בחינת מכלול הראיות בהתייחס לכתבי הטענות של הצדדים, לא מצאתי כי במקרה הנדון הדברים שנכתבו על ידי שני הצדדים חורגים מאמות המידה של "המותר" במסגרת "חופש הביטוי", אם כי ישנן דרכי התבטאות מעודנות יותר להביע את אותם הרעיונות. ב"כ התובעת ציין בסיכומיו ש"סאטירה לגיטימית" היא הבעת דעה מותרת. הרי שבמבחן המציאות, בעניין זה יש הסכמה בין שני הצדדים וכך גם אבחן את אמרותיהם כולל הכותרת של האחד והאחר של השנייה.

בעניין האיזון הראוי בין חופש הביטוי לבין הזכות לשם טוב, קולמוסים רבים נשתברו כך למשל: נקבע בפרשת אילנה דיין על ידי הנשיא א' גרוניס כך: דנ"א 2121/12 פלוני נ' ד"ר אילנה דיין אורבך, סז(1) 667 (2014) :

"בחוק הוגדרה רשימה של פרסומים שהם מותרים הגם שיש בהם לשון הרע (סעיף 13 לחוק). בנוסף, נקבעו בו הגנות הפוטרות את המפרסם מאחריות בגין לשון הרע. אלה יחולו על פרסומים שהם אמת ושיש בהם עניין לציבור (ראו, סעיף 14 --- סוף עמוד 704 --- לחוק, שעניינו הגנת אמת הפרסום) או על פרסומים שנעשו בתום לב בנסיבות המנויות בחוק (ראו, סעיף 15 לחוק שעניינו הגנת תום הלב). משמעות הדברים היא כי המחוקק הגדיר מראש מצבים מסויימים שבהם יהא זה מוצדק להעדיף את חופש הביטוי וזכויות ואינטרסים ציבוריים חשובים נוספים על פני השם הטוב וכבוד האדם (ראו, פסקה 88 לחוות דעתו של המשנה לנשיאה א' ריבלין בפסק הדין בערעורים; שנהר, בעמ' 34 וההפניות שם). כפי שהובהר בפסקה, "במקרים אלה ההנחה היא כי הפרסום הפוגע מגשים ערך או אינטרס אחר בעל חשיבות, באופן שהפגיעה בשם הטוב נתפשת כ'מחיר נסבל' למען הגשמתו של אותו ערך או אינטרס" (ע"א 10281/03 קורן נ' ארגוב, [פורסם בנבו] פסקה 10 (2006) (להלן – עניין קורן)). בסופו של התהליך, לאחר שנקבע כי המפרסם אכן אחראי בגין לשון הרע, יידונו הסעדים הרלוונטיים (ראו, ע"א 89/04 נודלמן נ' שרנסקי, [פורסם בנבו] פסקה 17 (4.8.2008) (להלן – עניין נודלמן); והשוו לגישתו של השופט י' עמית בפסק הדין נושא הדיון הנוסף, בפסקה 6 לחוות דעתו שם)".

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17667-08-17 מולד - המרכז להתחדשות הדמוקרטיה בע"מ (חל"צ) ואח' נ'
נתניהו ואח'

במקרה הנדון מצאתי כי במסגרת מערכת היחסים שבין הצדדים ובהתחשב בחשיבות הרבה של השמירה על עיקרון חופש הביטוי, כפי שגם העירה בעדותה מנכ"לית התובעת כי: "חופש הביטוי הוא נשמת אפה של הדמוקרטיה" (ע"מ 44 לפרוי' מיום 26.4.21), יש לראות בפרסומים ככאלה העומדים באמות המידה של חופש הביטוי.

למעשה בשלב זה ניתן היה לסיים את פסק הדין, אך אתיחס בקצרה לעיקרי הטענות הפרטניות של הצדדים.

לטענת התובעת, כפי שעולה מכתב התביעה, יש בפרסומי הנתבע בין ברמז ובין במפורש ארבע נושאים עיקריים העולים לכדי "לשון הרע" כהגדרתו בחוק:

1. האמירה כי, התובעת ממומנת ע"י "הקרן להשמדת ישראל".
2. השימוש בביטוי "וגרורותיהם".
3. האמירה כי, התובעת היא- ארגון "אנטי-ציוני".
4. האמירה כי, התובעת ממומנת ע"י "האיחוד האירופי".

12. האמירה כי, התובעת ממומנת ע"י "הקרן להשמדת ישראל":

לטענת התובעת, בפרסומי הנתבע נרמז, או נאמר במפורש כי, התובעת ממומנת ע"י ארגון – "הקרן להשמדת ישראל". שכן לטענתה היא איננה נתמכת כלל ע"י ארגון שכזה, כלשון התובעת בכתב התביעה: (ס' 31)

" כך, למשל, לתובעת לא ידוע על קיומו של ארגון בשם "הקרן להשמדת ישראל"; גם אם היה קיים ארגון כזה, הרי שלתובעת אין כל קשר עם ארגון, תאגיד או מוסד מעין זה"

לטענה זו משיב הנתבע, כי הפרסום - "הקרן להשמדת ישראל" הכוונה היא, ל"קרן החדשה לישראל" כאשר לטענתו, הפרסום הוא, הבעת דעה על הקרן.

בעניין זה, יש להבהיר כי הקרן החדשה לישראל איננה צד להליך שבפניי ולכן לענייני יש לברר האם בטענה כי הנתבעת ממומנת ע"י הקרן הני"ל יש כדי לשון הרע.

כפי שעולה מחומר הראיות ומטענות הצדדים, נראה כי אין חולק כי, הנתבעת אכן קיבלה תרומות מן הקרן החדשה לישראל כך למשל מעדות, מנהלת הנתבעת הגב' ליאת שלזינגר: (פרוטוקול 30.11.20)

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17-08-17667 מולד - המרכז להתחדשות הדמוקרטיה בע"מ (חל"צ) ואח' נ'
נתניהו ואח'

"עו"ד כהן: אני אציג לך ליאת, אני אציג לך לא רק פרסומים אלא אפילו הודעות שלכם ממי אתם קיבלתם תרומות, כן? ואנחנו נראה מי זה הארגונים האלה. מהקרן החדשה לישראל, אנחנו יודעים שקיבלתם, נכון?
העדה, גב' שלזינגר: כן."

ביום 7.6.20 הגישה התובעת תגובה לבית משפט אליה צירפה את רשימת התורמים מעל 20,000 ₪ לשנת 2017, ואחת התורמות היא הקרן החדשה לישראל.

כאשר עובדה זו איננה במחלוקת נותר לברר, האם באמירה כי הנתבעת ממומנת מכספי, "הקרן להשמדת ישראל" יש כדי לשון הרע?

מסעיף 1 לחוק עולה כי, הגדרת פרסום כ"לשון הרע" אינה תלויה בתחושתו הסובייקטיבית של הנפגע, אלא בשאלה אובייקטיבית, האם הפרסום עלול לשנות את יחס הבריות לרעה כלפי הנפגע?

גם הדגישה הפסיקה, כך למשל השופט לוין בפרשת ע"א 466/83 אג'מיאן שאהה, ארכיהגמון בכנסיה הארמנית בירושלים נ' הארכיהגמון יגישה דרדריאן, לט(4) 734 (1986) :

"ב. המבחן, שבאמצעותו ייקבע אם אכן דברים מסוימים שפירסם פלוני עלולים להוות לשון הרע כלפי אדם פלמוני, אינו מבחן סובייקטיבי. המבחן הוא אובייקטיבי במהותו, לאמור: לא קובע, מה חושב הנתבע המרגיש עצמו נפגע. אלא הקובע הוא, כיצד עלולה החברה לקבל את הדבר שבאותו פירסום (ראה לעניין זה ע"א 534/65 [1], בעמ' 274)."

כך גם נקבע בפרשת "חטר-ישי" כי, יש לפרש את הביטוי בו נקט הנתבע בהתאם לסטנדרט אובייקטיבי של האדם הסביר בהתאם לנסיבות החיצוניות וללשון המשתמעת. כך מדברי כבוד השופטת נאור בע"א 7380/06 דרור חטר-ישי נ' מרדכי גילת (נבו) 02.03.2011 :

"ככלל, הצעד הראשון מחייב לברר האם הביטוי בו נקט הנתבע הינו משפיל, פוגע או מבזה, וזאת בהתאם לסטנדרט אובייקטיבי של האדם הסביר (א' שנהר דיני לשון הרע (תשנ"ז), פרק 10 עמ' 122, (להלן – שנהר); ע"א 334/89 מיכאלי נ' אלמוג, פ"ד מו(5) 555, עמ' 562 (1992) .
37. על-פי המבחנים שהותוו בעניין שוקן (עמ' 568), ינותח ביטוי במסגרת עוולת לשון הרע, בארבעה שלבים, כאשר בשלב הראשון תבורר המשמעות העולה מן הביטוי, בהתאם לאמות המידה המקובלות על האדם הסביר. ומכאן, שיש לפרש את הביטוי באופן אובייקטיבי, בהתאם לנסיבות החיצוניות וללשון המשתמעת (שנהר, פרק 9 עמ' 109-110)."

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17667-08-17 מולד - המרכז להתחדשות הדמוקרטיה בע"מ (חל"צ) ואח' נ'
נתניהו ואח'

אם כי, כשם שתחושתו הסובייקטיבית של הנפגע אינה רלוונטית. כך גם הכוונה הסובייקטיבית של המפרסם איננה בעלת משמעות משפטית לעניין הגדרת הפרסום כלשון הרע, והמבחן הוא אובייקטיבי. וכך קבע כבוד השופט ריבלין בפרשת אילנה דיין- ע"א 751/10 פלוני נ' ד"ר אילנה דיין -אורבך, סה(3) 369 (2012):

"כאשר פונה בית המשפט לבדוק האם פרסום מסוים כולל בחובו לשון הרע עליו לבחון את הפרסום בכללותו. משמעות הפרסום נבחנת לא רק על סמך המילים המדויקות שבהן השתמש המפרסם, אלא גם אל מול הנסיבות החיצוניות הסובבות את הפרסום (ע"א 723/74 הוצאת עתון "הארץ" בע"מ נ' חברת החשמל לישראל בע"מ, פ"ד לא(2) 281, 300 (1977) (להלן: עניין ע"א חברת החשמל); ע"א 5653/98 פלוס נ' חלוץ, פ"ד נה(5) 865, 874-876 (2001) ראו גם Damon : "v. Moore, 520 F.3d 98 105-06 (1st Cir. 2008))."

לאור מכלול הראיות, וכפי שאפרט דוגמאות בהמשך, הרי שפרסום הנתבע כי התובעת נתמכת ע"י הקרן להשמדת ישראל יפורש בנסיבות פרסומו ע"י האדם הסביר כי התובעת נתמכת ע"י הקרן החדשה לישראל.

מנהלת התובעת טענה במהלך חקירתה הנגדית כי היא איננה יודעת למי התכוון הנתבע, בכינוי "הקרן להשמדת ישראל" וכך טענה: (ראה בעמוד 86 פרוטוקול מיום 30.11.20):

ש" :	אוקי. אז בואי עכשיו נבין. מה את חשבת כשקראת, למי התכוון יאיר כשהוא כתב פה 'הקרן להשמדת ישראל'?
ת :	אני חושבת שהוא חושב,
ש :	למי הוא,
ת :	לא יודעת למי.
ש :	לאיזה ארגון הוא התכוון?
ת :	לא יודעת למי, אין לי מושג.
ש :	אין לך מושג?
ת :	באמת אין לי מושג. "

אינני מוצאת טענה זו כמדויקת, שכן הנתבעת עצמה בכתב התביעה כי (ס' 20 לכתב התביעה) פרסומו של הנתבע לחשיפה ניכרת בדיווחים עיתונאיים שונים. מעיון בכתבות השונות שצורפו לכתב התביעה כנספחים עולה, כי ניכר שהכינוי "הקרן להשמדת ישראל" מתפרש כ- "הקרן החדשה לישראל" כך למשל מן הכתבתה של העיתונאית אורי משגב מ"הארץ" מיום 1.8.2017 (נספח ת/5 לכתב התביעה):

"בדיוק כפי שכינויה של הקרן החדשה לישראל "הקרן להשמדת ישראל" שווה תביעת דיבה".

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17667-08-17 מולד - המרכז להתחדשות הדמוקרטיה בע"מ (חל"צ) ואח' נ' נתניהו ואח'

וכן מן הכתבה של טל של העיתונאית טל שלו מ"וואלה!" מיום 1.8.2017 (נספח ת/6 לכתב התביעה) עולה כי, טענת הנתבע היא- כי הנתבעת ממומנת ע"י ארגון הקרן החדשה לישראל.

אציין כי גם מן הפרסומים הזרים, אותם צירפה התובעת לכתב התביעה עולה כי הכינוי "הקרן להשמדת ישראל" מתפרש בברור כ- "הקרן החדשה לישראל".

כך למשל בפרסום מרשת "Fox News" נכתב כך (ת/10 לכתב התביעה):

"In the post, Netanyahu alleged the site is funded by what he claimed are foreign interests, referring indirectly to the dovish New Israel Fund, which he renamed the "Israel Destruction Fund""

עולה מכך כי הקורא הסביר, מפרש את פרסום הנתבע כטענה שהנתבעת נתמכת ע"י "הקרן החדשה לישראל" וכי הנתבע מכנה את הקרן בכינוי המובן לכל ככינוי המתייחס לקרן החדשה.

לאחר שהגעתי למסקנה זו, לא נותר לי אלא לקבוע כי הפרסום איננו עולה לכדי לשון הרע. שכן לא נראה כי הנתבעת סבורה כי בטענה שהיא מומנה ע"י הקרן החדש לישראל יש כדי לשון הרע. כך למשל מן עדות מנהלת הנתבעת, (הפרוטוקול מיום 26.4.21 (ע' 53 שי 20):

"

ש: **אגב, מה פסול בקבלת תרומות מהקרן לישראל? מהקרן החדשה לישראל?**
ת: **אין שום פסול בזה.**

"

יתר על כן, לעצם העובדה שהנתבעת קיבלה מימון מהקרן החדשה לישראל קיימת לנתבע הגנת "אמת דברתי" הן לאור עדותה של מנכ"לית התובעת והן לאור הודעת התובעת מיום 7.6.10.

13. השימוש בביטוי "וגרורותיהם":

התובעת טוענת כי השימוש בביטוי "וגרורותיהם" מרמז כי התובעת היא- "גידול סרטני" וכי הביטוי יוצר הקבלה בין התובעת לבין "גידול ממאיר", אותו יש לבער.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17-08-17667 מולד - המרכז להתחדשות הדמוקרטיה בע"מ (חל"צ) ואח' נ'
נתניהו ואח'

מעיון קל באתר האקדמיה ללשון עברית עולה, כי הביטוי- "גָרור" הגדרתו היא "נסחב" כאשר מזכירים את הביטוי בהקשר כל שהוא הכוונה כי נשוא הביטוי נגרר ונסחב אחרי הדבר העיקרי. בהקשר זה מצאתי לדחות את טענות התובעת כי יש בביטוי "וגרורותיהם" כדי לרמוז כי התובעת היא- "גידול סרטני" אלא יש לקרוא את הביטוי כפשוטו, - רמיזה לכך שהנתבעת נגזרת אחר "הקרן החדשה לישראל" כאשר עובדת היותה של התובעת נתמכת ע"י הקרן איננה במחלוקת מצאתי כי הדבר איננו עולה לכדי לשון הרע.

14. האמירה כי, התובעת היא- ארגון "אנטי-ציוני" -

כפי שכבר ציינתי מדובר בהבעת דעה של הנתבע על פעולותיה של התובעת, אשר הוא רואה אותם כפעולות אנטי ציוניות הפוגעות במדינת ישראל ובמיוחד באופייה היהודי. במסגרת אמות המידה לשמירת עיקרון חופש הביטוי הרי שאין בהבעת דיעה זו משום הוצאת דיבה כמשמעותה בחוק.

אני סבורה כי עמדת התובעת לגבי הצורך לחדש את ערכי הציונות, מעלה דגש בצורך לאפשר שיח פתוח שיאפשר לציבור לגבש דעה תוך חשיפה למיגוון דעות, ומשכך אני רואה להעדיף את ערך חופש הביטוי, ולא להגדיר את טענות הנתבע כ- "לשון הרע".

15. הפרסום האחרון:

התובעת טענה בכתב התביעה כי הטענה שהיא ממומנת מכספי האיחוד האירופי, היא טענה שאינה אמת, וכי התובעת אינה מקבלת ומעולם לא קיבלה מימון מהאיחוד האירופי. וכן טוענת כי באקלים החברתי הנוכחי השורר למרבה הדאבה בישראל, בטענה זו יש מימד של הכפשה והטלת דופי.

בניגוד לטענות שהועלו בכתב התביעה מעדות מנכ"לית התובעת עולה תמונה מעט שונה. כך למשל אמרה: (פרוטוקול מיום 26.4.21 ע' 59) :

”

ש: שוויץ תרמה או לא תרמה?
ת: תרמה בעבר.

וכן בהמשך:

”

עו"ד כהן: אז איזה גופים תרמו לכם עד עכשיו חוץ מדינתיים? כספים?
העדה, גב' שלזינגר: אין לי את כל הרשימה ממולי, אתה יכול,
עו"ד כהן: אז תנסה להיזכר.
כב' הש' קלוגמן: מה את זוכרת?

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17667-08-17 מולד - המרכז להתחדשות הדמוקרטיה בע"מ (חל"צ) ואח' נ'
נתניהו ואח'

העדה, גב' שלזינגר:	לא, אני עניתי. זאת אומרת, מדינת שויץ תרמה לנו בעבר.
כב' הש' קלוגמן:	והאיחוד האירופי אמרת?
העדה, גב' שלזינגר:	והאיחוד האירופי יש, מממן פרויקט מחקר שעוסק בביטחון.

”

עולה מתוך הדברים כי הטענה, שהתובעת אינה מקבלת ומעולם לא קיבלה מימון מהאיחוד האירופי איננה מדויקת. למעשה התובעת לא הבהירה, מה לטענתה מכפיש בפרסום שהתובעת מקבלת מימון מן האיחוד האירופאי, אך גם אם הייתי קובעת כי יש בדברים משום לשון הרע, עומדת לנתבע הגנת אמת דיברתי.

16. התביעה שכנגד:

פרסום הנתבעת מיום 30.07.2017 :

”חמישה דברים שלא ידעתם על יורש העצר, יאיר נתניהו:...”

לטענתו, הפרסום לווה בתמונה מכפישה ומבישה שבה מוצג התובע שכנגד בבגדי ליצן עם כתר לראשו, ובכיתוב מופיע כך:

” 5 עובדות על יאיר נתניהו הילד של כולנו (או לפחות הילד שכולנו משלמים לו את הוצאות האבטחה והמחייה).”

לטענת התובע שכנגד מדובר בפרסום אשר עולה לכדי לשון הרע. התובע שכנגד, לא הבהיר בכתב התביעה במפורט מדוע לטענתו, הפרסום עולה לכדי לשון הרע, אך טען כי הפרסום אינו נכון והוא עולה כדי לשון הרע. מנגד, טענה הנתבעת שכנגד כי לא מן ההכרח שפרסום הכולל דבר שקר יעלה לכדי "לשון הרע". ולטענתה הפרסומים נהנים מהגנת אמת הפרסום- שכן כל העובדות המתוארות בפרסום תוארו בעבר בכתבות עיתונאיות בכלי התקשורת המרכזיים בישראל.

הפרסום הנ"ל כלל חמש עובדות על התובע שכנגד, עובדות שלטענת הנתבעת שכנגד פורסמו בעבר בכלי התקשורת המרכזיים בישראל.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17667-08-17 מולד - המרכז להתחדשות הדמוקרטיה בע"מ (חל"צ) ואח' נ'
נתניהו ואח'

17. להלן העובדות:

הנתבעת שכנגד טענה בפרסום מתאריך: 30/07/2017, תחת הכותרת עובדה מס' 1 - חמישה עובדות שונות בנוגע לתובע שכנגד:

1. אינו עובד לפרנסתו.
2. ומתגורר בבית הוריו על חשבון משלם המסים.
3. זוכה לאבטחה אישית 24/7 פלוס רכב ממשלתי פלוס נהג.
4. האבטחה נמשכת גם בלילות כאשר יאיר יוצא לבילויים במסעדות, פאבים או בתים פרטיים.
5. הוא תועד מבלה במועדון ה"יוולנברג" הירושלמי בשעת ליל מאוחרת. בעלי המקום קיבלו הודעה מקדימה להגעתו כדי שיאשרו את כניסתו של המאבטח החמוש לגבולות המועדון.

וכך כתב הנתבע בכתב התביעה: (ס' 4 לכתב התביעה שכנגד)

"לכל הדעות, מדובר בפרסום אשר בגינו זכאי התובע שכנגד לפיצוי כספי סטוטורי ללא הוכחת נזק, מכוח חוק איסור לשון הרע."

וכן: (ס' 6)

"די בעיון בתוכן הפרסום של הנתבעת שכנגד, כדי ללמדנו על השנאה העזה והיוקדת של הנתבעת שכנגד כלפי התובע שכנגד, ועל ניסיונה לפגוע בו ולהשפילו בכל מחיר, תוך שהנתבעת שכנגד חוצה קווים אדומים והאמת כלל אינה מעניינת אותה. למוותר לציין, כי הנתבעת שכנגד לא פנתה לתובע שכנגד טרם שפרסמה את הפרסום המפר, ולפיכך אינה יכולה לטעון כי עשתה את מירב המאמצים לשם בירור אמיתות הפרסום ולא עומדת לה חזקת תום הלב"

התובע שכנגד לא פרט מדוע "לכל הדעות" הוא זכאי לפיצוי מכוח חוק איסור לשון הרע, וכן לא פרט מדוע בפרסום נשוא התביעה שכנגד, יש כדי להשפיל את התובע שכנגד.

הנתבעת שכנגד העמידה את טענותיה בכתב ההגנה שמנגד, על ארבע יסודות. ראשית, היא טוענת כי הפרסום איננו בגדר לשון הרע. שנית, טוענת כי עומדת לה הגנת אמת הפרסום המנויה בסעיף 14 לחוק, שכן לטענתה כל העובדות המתוארות בפרסום תוארו בעבר בכתבות עיתונאיות בכלי התקשורת המרכזיים בישראל.

בנוסף טוענת, כי הנתבע לא הביא את הפרסום נשוא התובענה במלאו, וכי בהמשך הכתבה נכתב כך:

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17667-08-17 מולד - המרכז להתחדשות הדמוקרטיה בע"מ (חל"צ) ואח' נ'
נתניהו ואח'

"להרחבה: כתבתו של שוקי שדה בדה מרקר <http://bit.ly/2vUYRyR>, כתבתה של איילת רזון מאקו <http://bit.ly/2uKui0q>, כתבתו של בן כספית במעריב <http://bit.ly/2hdOv9W>, חשיפתו של רביב דרוקר בחדשות 10 <http://bit.ly/2hdOv9W>."

לטענת הנתבעת שכנגד, השמטה זו של פסקה המבהירה לכל קורא, כי הדברים שנכתבו בפרסום מעוגנים בפרסומים עיתונאיים חוזרים ונשנים, עולה כדי חוסר תום לב מצד התובע-שכנגד.

שלישית, טוענת כי הפרסום הוא בעל עניין ציבורי. ורביעית, טוענת כי עומדת לה הגנת תום הלב.

אני מוצאת כי בפרשה זו עומדת לנתבעת שכנגד, הגנת תום לב, שכן עיקר העובדות המנויות בפרסום הנ"ל הופיעו בעבר בכתבות עיתונאיות שונות. כך נכתב למשל בכתבתו של אורי משגב בעיתון הארץ מיום 28.5.2017 (מצורף כנספח 3 לכתב ההגנה שכנגד):

"מדובר כזכור בבחור בן 25 שאינו עובד לפרנסתו, ממשיך להתגורר בבית הוריו ולחיות שם על חשבון משלם המיסים - כולל כמובן סידורי אבטחה צמודים ואפילו רכב שרד ונהגים סביב השעון מטעם המדינה."

וכן כתבה של שוקי שדה במגזין דה מרקר מיום 2.12.2016 שם נכתב כך:

"יאיר גם מחובר לתורמים וחברים עשירים של אביו. השבוע, למשל, חשף העיתונאי רביב דרוקר בערוץ 10 כיצד המיליארדר האוסטרלי ג'יימס פאקר אירח את יאיר בדירה שבבעלותו במלון הדירות רויאל ביץ' בתל אביב לתקופה של כחודש, ובשתי הזדמנויות שונות אירח אותו בחו"ל - באוקטובר 2015 במלון בניו יורק, וכעבור ארבעה חודשים בביתו רחב הידיים שבאספן, קולורדו. בנוסף לכך, יאיר נתניהו בילה על היאכטה של פאקר. בפרסום אף נחשף תצלום שבו נראים בנימין ויאיר נתניהו לצד שגריר ישראל בארה"ב רון דרמר ופאקר, בזמן ההכנות לקראת נאום נתניהו באו"ם. בתגובה טענה לשכת נתניהו שאין זה מעניין הציבור אצל מי יאיר נתניהו מתארח מאחר שמדובר באדם פרטי."

וכן:

"יאיר הוא אזרח פרטי וסטודנט שלא חייב דין וחשבון לאף עיתונאי" - כך כתב השבוע ראש הממשלה בדרך הפייסבוק שלו, בתגובה לתחקיר שפירסם דרוקר על קשרי השניים עם המיליארדר האוסטרלי פאקר. אלא שאותו "אזרח פרטי" זוכה כבר שנים ארוכות לאבטחה חסרת תקדים. שני בניו של נתניהו הם הראשונים והיחידים מבין ילדי ראשי הממשלה שיש להם אבטחה צמודה. כתוצאה מכך הם גם מקבלים מכונית ונהג צמוד על חשבון המדינה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17667-08-17 מולד - המרכז להתחדשות הדמוקרטיה בע"מ (חל"צ) ואח' נ'
נתניהו ואח'

ומאובטחים גם כשהם בחו"ל, בדומה לאבטחה של שר. באוקטובר זכה נתניהו הצעיר לאבטחה צמודה כאשר שהה יחד עם אביו ופאקר בעצרת האו"ם בניו יורק, וגם כאשר יצא השנה למסע שורשים בפולין, עם אמו ואחיו הצעיר אבנר. במשרד ראש הממשלה מסרבים בתוקף להעביר את הנתונים הנוגעים לעלות האבטחה הזו, כמו גם הסברים אחרים לגבי קבלת החלטות הנוגעות לאבטחתו של נתניהו הצעיר. יאיר נתניהו, כמו אחיו הצעיר אבנר, מאובטח כיום על ידי מאבטחי יחידת מגן של משרד ראש הממשלה, האחראית על אבטחת אח"מים שהם לא ברשימת שבעה סמלי שלטון (ראש ממשלה, נשיא, שר חוץ ואחרים), שעל אבטחתם מופקד השב"כ."

וכן פרסומים נוספים הנמצאים בנספחי כתב ההגנה של הנתבעת שכנגד.

לצורך המתודולוגיה נבחר שהגנת אמת הפרסום איננה עומדת לנתבעת שכנגד, בשל הפרסומים הקודמים, שכן עצם העובדה שהדברים פורסמו על ידי אחרים איננה מקימה חזקה בדבר נכונותם, אך אני כן מקבלת את הטענה בדבר קיומה של הגנת תום הלב. נקבע בפסיקה כי, בנוגע למפרסם, המשתף פרסום שעלה ע"י אדם אחר, ברירת המחדל היא שהתביעה תוגש קודם כל נגד המפרסם המקורי.

כך מדברי כב' השו' ד' ברק-ארז ברע"א 1239/19 יואל שאול נ' חברת ניידלי תקשורת בע"מ (נבו),
8.1.20 פסקה 49:

"ראוי גם לומר כך: במקרה הרגיל ובהיעדר נסיבות חריגות (למשל כאשר המפרסם המקורי הוא אנונימי או בלתי ניתן לאיתור), ברירת המחדל היא כי התביעה תוגש קודם כל נגד המפרסם המקורי, בהיותו זה ש"חולל" את הפגיעה בשם הטוב. יש גם לתת את הדעת לכך שהמפרסם המקורי הוא זה שבכוחו להסיר באופן מיידי את הפרסום – שכן המשתף יכול רק למחוק את השיתוף מטעמו, מבלי שהדבר ישפיע על הפרסום המקורי. לעומת זאת, אם המפרסם המקורי מוחק את הפוסט המעוול, הוא יוסר אוטומטית גם מהחשבונות של המשתמשים המשתפים אותו (אם כי ניתן יהיה להמשיך להפיצו במקרה שהוא תועד ב"צילום מסך"). הגשת תביעה רק כנגד משתף, או כנגד משתף מסוים מבין רבים כאשר אין יסוד להבחנה של ממש בינו לבין האחרים, עשויה אפוא להקים מעין תמרור אזהרה באשר למניעי התובע. הבחנות שניתן יהיה לראות כרלוונטיות, מבלי למצות, הן למשל כמות העוקבים שנחשפו לשיתוף מסוים או היותו של המשתף דמות ציבורית."

במקרה זה ובנסיבות הספציפית אלו, לא מצאתי סיבה בגינה לא ניתן להגיש תביעה זו נגד המפרסמים העיקריים. משכך, נראה לי לקבל את טענת הנתבעת שכנגד כי עומדת לה הגנת תום הלב, זאת מחמת

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17667-08-17 מולד - המרכז להתחדשות הדמוקרטיה בע"מ (חל"צ) ואח' נ'
נתניהו ואח'

העובדה הפשוטה כי העובדות בגינן הוגשה תביעה זו פורסמו זה מכבר ע"י מספר עיתונאים, כך שאני מוצאת שנכון יהיה להעלות על נס את ערך חופש הביטוי ולקבל את טענת הנתבעת שכנגד לעניין תום הלב.

18. פסקה לפני סיום:

ראשית אני מוצאת לנכון להעיר כי טוב היו עושים הצדדים, אם היו נמנעים מראש מהגשת תביעות אלו.

אני סבורה כי במקרים כגון אלו ניתן וראוי להישאר בתחומים שאינם בתי המשפט.

לפרשה זו מתאימים ככפפה ליד דבריו של כבוד השופט רפאל יעקובי בפרשת אם תרצו:

ת"א (מחוזי י-ם) 42868-05-10 אם תרצו - ציונות או לחדול נ' רועי ילין (נבו 02.09.2013):

"בפתח הדברים אציין כי אני סבור שמוטב היה להימנע מהגשת התביעה דנן. לדעתי רצוי לאפשר את השיח הנובע מן המחלוקות הערכיות והפוליטיות הקיצוניות שבין התובעת לבין הנתבעים ללא הגבלות שאינן הכרחיות וכפועל יוצא מכך – רצוי שאותו שיח לא יהיה מלווה בתביעות משפטיות. כדי שהשיח יהיה פורה ויאפשר חידוד המחלוקות, ליבון ואפשרות של השפעה הדדית רצוי שלא תיתבענה סנקציות גם במקרים של אמירות בוטות מסוימות ברוח אלה שעלו במקרה דנן, כדי שהדברים שייאמרו ושיכתבו לא יהיו "צמחוניים", "סטריליים" וחלושי משמעות וכח".

חשוב להדגיש כי, גם אם אכן אמירות בוטות מסוימות זוכות להגנת חופש הביטוי, אין המשמעות כי חובה על הצדדים להתנסח כך.

סבורה אני כי הצדדים יכולים היו להתנסח באופן המכבד יותר את הצד השני ולהביא לשיח ציבורי חיובי, הגם שכנראה שיח כזה לא יביא את מספר החיובים (לייקים) שמביאים ניסוחים בוטים יותר.

לאור האמור לעיל אני דוחה את התביעה ואת התביעה שכנגד, ובנסיבות אלו אינני עושה צו להוצאות.

ניתן היום, י"ח כסלו תשפ"ג, 12 דצמבר 2022, בהעדר הצדדים.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17667-08-17 מולד - המרכז להתחדשות הדמוקרטיה בע"מ (חל"צ) ואח' נ'
נתניהו ואח'

חנה קלוגמן

חנה קלוגמן, שופטת בכירה

